

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Пазарджик, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Борислав Ал. Илиев

при участието на секретаря П. К. Б.
като разглежда докладваното от Борислав Ал. Илиев Търговско дело № 20215200900077 по описа за 2021 година

Производството по настоящето дело е образувано по искова молба вх. №919/03.06.2021.2021г. по искове на Л. Л. Т. от гр.С против И. Н. Б. от гр.П с правно осн.чл.422 от ГПК във вр. с чл.535 от ТЗ във вр. с чл.240 от ГПК.

Предявените искове се основават на следните фактически твърдения:

Ищецът твърди, че на 27.01.2021 г. е депозирал в Панагюрски районен съд Заявление с вх. № 260396/27.01.2021 г. за издаване на Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК срещу И. Н. Б., с което заявление са предявени претенциите му за заплащане на вземане по Запис на заповед от 10.12.2018 г. в размер на 300 000 лева, законната лихва върху тази сума, считано от 27.01.2021 г. до окончателното ѝ изплащане и направените в заповедното производство съдебни разноси в размер на 6 000 лева. Въз основа на подаденото заявление в Панагюрски районен съд е образувано ч. гр. дело № 63/2021 г., по което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение срещу ответника. Срещу така издадената Заповед за изпълнение на парично задължение длъжникът е подал възражение по чл. 414, ал. 1 от ГПК, с оглед на което с разпореждане, получено на 10.05.2021 г. председателят на състава е указал, че може в едномесечен срок да предяви иск относно вземането си, предмет на заявлението. Във връзка с така подаденото възражение за него се пораждал правен интерес да предяви иск по чл. 415, ал. 1 от ГПК за установяване на вземанията си по горепосочения запис на заповед в размер на 300 000 лева и законна лихва върху тази сума, считано от 27.01.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

Поддържа, че на 10.12.2018 г. ответникът И. Н. Б. подписал в качеството на издател запис на заповед, по силата на който се задължи да ми заплати сумата 300 000 лв. Видно от

приложения към исковата молба запис на заповед същият бил абсолютно редовен от външна страна, като са спазени напълно изискванията за неговото съдържание. Така *наименованието „запис на заповед“* е изписано на български език както в началото на документа, така и в самия текст - „... *като издател на настоящия запис на заповед...*“. Налице е и следващият задължителен реквизит за редовността на менителничния ефект, а именно *безусловното обещание* да се плати определена сума - „ *се задължавам безусловно да заплатя сумата от 300 000 /триста хиляди/ лева*“. В процесния запис на заповед са спазени и другите изисквания на закона. От прочита му безусловно се установява, че поемателят на менителничния ефект е напълно *индивидуализиран* - да заплатя на Л. Л. Т., ЕГН адрес: *или на негова заповед сумата* Изрично е посочено , *че мястото на издаване и мястото на плащане са в гр. С. Посочени са и датата на издаването - 10.12.2018 г. както и падежът на паричното задължение - 28.02.2019 г. С подписването на процесния запис на заповед от ответника за последния е възникнало задължението да му заплати на 28.02.2019 г. сумата 300 000 лева но и до момента не му е платена дори част от тази сума, въпреки че вземането е станало изискуемо още на 01.03.2019 г..*

С допълнителна молба от 10.06.2021г. ищецът Л.Т. е отстранил неревовностите по движението на исковата молба и е представил 7бр. доказателства посочени в т.6 от молбата.

Формулира искане да се постанови решение, с което *се признаете за установено*, че И. Н. Б. му дължи *сумата 300 000 лева*, представляваща вземане по запис на заповед, издаден на 10.12.2018 г. с падеж на 28.02.2019 г. и *законната лихва* върху тази сума, считано от 27.01.2021 г. до окончателното ѝ изплащане. Моли, да се осъди ответника да му заплати направените в заповедното и в исковото производство съдебни разноски. Сочи доказателства и прави доказателствени искания да се *изиска ч. гр. дело № 63/2021 г., Панагюрски районен съд*, за да бъде приложено към настоящето производство. Посочва банкова сметка, по която може да бъде изплатено задължението „Банка ДСК“ АД, титуляр - Л. Л. Т.: IBAN .

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът И. Н. Б. от гр.П е подал , отговор на исковата молба. Изразява становище по допустимостта на исковете ,като счита,че искиви претенции са процесуално допустими. Налице са положителните процесуални предпоставки за тяхното предявяване и не е налице отрицателна процесуална пречка. Изразява становище по основателността на исковете,като оспорва същите по основание и размер. Не възразява да се приемат приложените към ИМ писмени доказателства и доказателствени средства. Не възразява да се приложи ч. гр. д. № 63/2021г., по описа на РС- П. Моли да се допуснат, при режим на довеждане, двама свидетели които ще установяват следните обстоятелства:- присъствали ли са лично на преговори (разговори) между Л.Т. и И.Б. през месец ноември, съответно началото на месец декември 2018 г., относно даването и получаването на **паричен заем** и предварителното му **обезпечение** със запис на заповед -спомнят ли си приблизително размера на паричната сума, кой е трябвало да даде заема и кой да го получи? -получателят на паричния заем трябвало ли е предварително да издаде запис на заповед, като обезпечение на паричния заем.

В срока по чл.372 ГПК е постъпила допълнителна искова молба от ищеца ,чрез пълномощника му дв.П.,с която оспорва наведените в отговора възражения и твърдения .Представя доказателства за приемане на -Приемо-предавателен протокол , - Извадка от общодостъпния сайт на Уикипедия, -,Запис на заповед от 10.12.2018 г. с издател В Б. , - Документ от 09.04.2019 г.Прави доказателствени искания--Да бъдат допуснати двама свидетели, които ще установяват обстоятелствата, във връзка с които е издаден процесният запис на заповед и връзката на последния с получените от ответника суми.Моли след уточнение на фактите и обстоятелствата на които се основава възражението на ответника да му се даде възможност за ангажиране на допълнителни доказателства.*Относно доказателствените искания на ответника.* Моли, да не се допускат двама свидетели на ответника, тъй като същите ще доказват едни и същи обстоятелства ,както и преди да бъдат посочени трите имена на лицата.

Моли след уточнение на трите имена на поисканите от ответника свидетели при режим на довеждане да ни дадете възможност за ангажиране на допълнителни доказателства.

В срока по чл.373 от ГПК е постъпил допълнителен отговор от ответника ,чрез пълномощника му адв.Ж.К. от ПАК в който излага становище относно фактическите твърдения на ищеца в допълнителната искова молба ,относно твърденията и въведеното каузално правоотношение ,като въвежда възражения за нищожност на договора относно нищожност на каузалното правоотношение ,като сочи доводи за нищожност на договора-протокола от 07.11.2017г. ,който се обезпечава от записа на заповед съгл.чл.26,ал.1 пр.първо и второ от ЗЗД. Изразява становище по доказателствата.Не поддържа искането за разпит на свидетели.

Окръжният съд, като се запозна с твърденията и исканията, изложени в исковата молба и доразвити в хода на производството, като обсъди и анализира събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност,при съблюдаване на разпоредбата на чл.235 ал.2 от ГПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

В своята трайна практика ВКС приема,,че при предявен установителен иск по реда на чл.422, ал.1 от ГПК, в хипотезата на издадена заповед за изпълнение по чл.417,т.9 от ГПК/изм. т.10/, предмет на делото е съществуването на вземането, основано на записа на заповед.

В производството по чл.422, ал.1 от ГПК ищецът кредитор, който се е снабдил със заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК, въз основа на запис на заповед доказва вземането си, основано на менителничния ефект – т.е., той следва да докаже съществуването на редовен от външна страна запис на заповед, подлежащ на изпълнение. При въведени твърдения или възражения, основани на конкретно каузално правоотношение, по повод или във връзка с което е издаден записът на заповед, всяка страна доказва фактите, на които са основани твърденията и възраженията ѝ, които обуславят претендираното, съответно отричаното право. Според практиката на ВКС тежестта на доказване във всички случаи се разпределя съобразно общото правило на чл.154, ал. 1 ГПК.

В практиката трайно се приема, че предметът на делото не се променя при въведено от

ищеца твърдение в исковата молба по чл.422 ГПК, че вземането по заповедта за изпълнение по чл.417 от ГПК, произтича от каузално правоотношение, изпълнението по което е било обезпечено с издадения запис на заповед. Ищецът - кредитор сочи обезпечителната функция на записа на заповед спрямо каузалното правоотношение, като на общо основание доказва вземането си, което е основано на менителничния ефект.

Ако между страните възникне спор относно конкретното каузално правоотношение и връзката му със записа на заповед и ако те сочат различни каузални правоотношения, по повод или във връзка с които е издадена ценната книга, съдът следва да обсъди въпроса в мотивите на решението, както е в случая, ищецът твърди, че записа на заповед обезпечавал предоговорни отношения, а ответника, че бил подписан за осъществяване на хазартна дейност./първоначално за обезпечаване на паричен заем/

В случая ищецът е поддържал, че записът на заповед е издаден за обезпечаване изпълнението на каузално правоотношение заплащане на верификация на бонус центъра на името на ищеца, като ответникът поддържа наличието на правоотношение за осъществяване на хазартна дейност т.е е издадена за обезпечаване на бъдещо каузално правоотношение.

И двете страни не спорят по валидността на издаденият запис на заповед. Представения по делото запис на заповед отговаря на всички изисквания за действителност съгласно разпоредбите на чл.535 и сл. от ТЗ.

По смисъла на чл.535 ТЗ записът на заповед е формална сделка, чието задължително съдържание е императивно определено от законодателя и е условие за валидността на акта. Само в изрично и изчерпателно посочените от закона случаи, липсата на някои от изброените в нормата на чл.535 ТЗ реквизити, не се отразява на действителността на менителничния ефект (случаите на ал. 2, 3 и 4 чл. 535 ТЗ). Във всички други случаи, съгласно чл.536, ал.1 ТЗ, документ, който не съдържа някои от реквизитите, посочени в чл. 535 ТЗ, не е валиден запис на заповед.

Процесният запис на заповед от 10.12.2018г., съдържа наименованието „запис на заповед“ в текста на документ на езика, който е написан, налице е изявление, което съставлява безусловно обещание да се плати определена сума пари, конкретно посочена като абсолютен размер - 300 000 лева, на определено лице – ищеца на определен ден – падеж до 28.02.2019г. Падежът е определен по начина, посочен в чл.486, ал.1, т.4 ТЗ има изписване на определен ден. За да настъпи изискуемостта на вземането не е необходимо предявяване на записа на заповед – така съгласно т. 3 от ТР № 1 от 28.12.2005 г., по тълк. д. № 1/2004 г., ОСГТК на ВКС, понеже падежа е на определен ден.

Възражението на ответникът, че не дължи плащане на суми по записа на заповед съставлява общо оспорване на вземанията и според задължителните указания в ТР №4 от 18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС не налага доказване от ищеца - поемател на записа на заповед на каузално правоотношение като основание за менителничното задължаване.

След постановяване на тълкувателното решение е формирана задължителна съдебна практика/ вт.см.Р № 202/9.12.2014 г. по т. дело № 600/2012 г. съставът на ВКС, ТК,/

съгласно която ищецът – поемател по запис на заповед, за съществуване вземането, по която е предявен иска по чл.422,ал.1 от ГПК не е длъжен да сочи основание на поетото от издателя задължение за плащане, както и да доказва възникването и съществуване на вземане по каузално правоотношение между него като поемател и длъжника като издател, по повод или във връзка, с които е издаден запис на заповед. При въведена от ответника кауза и поддържайки твърдението, че не е получил договорената по заема сума, той носи доказателствената тежест за установяване на тези твърдения. За да премине доказателствената тежест у ищеца, че е предоставил договорената сума, ответникът следва да докаже връзката между процесния запис на заповед и твърдения договор, задължението по което е поддържал, че обезпечава с менителничния ефект.

При това положение, според настоящия съдебен състав, ответникът не доказва при условията на пълно и главно доказване причината за сключване на менителничната сделка, тъй като не ангажира преки доказателства за наличието на преддоговорни отношения и/или обещание за осъществяване на хазартна дейност, т.е. не се установяват конкретно обстоятелствата, при които ценната книга е подписана. В случай че ответникът бе установил по категоричен начин обстоятелствата, свързани с причината, поради която е издал ценната книга, тежестта на доказване на съществуването на вземането, би преминало върху кредитора, който следва да установи фактите, от които произтича неговото вземане, т. е. пораждането на задължението и дължимостта му към завеждане на иска. При липса на пълно и главно доказване на твърденията на ответника за обстоятелствата във връзка с преддоговорните отношения на страните, възражението на ответника се явява неоснователно.

Във връзка с изложеното, безпредметно е обсъждането на въведеното във връзка с оспорване на отговора твърдение от страна на ищеца, за наличие на каузално правоотношение - по следните съображения: При евентуално заявено от ответника - издател на ефекта относително възражение, обуславящо несъществуване на вземането по записа на заповед, същият следва да докаже фактите, на които основава възражението си, съобразно правилото на чл. 154, ал.1 ГПК. В този случай, ако кредиторът сочи друго каузално правоотношение, по повод или във връзка с което, според него, е издаден записът на заповед (в исковата молба или с оглед отговора на ответника на исковата молба), ищецът носи тежестта на доказване на обстоятелствата, на които основава твърденията си. Недоказването и от двете насрещни страни на поддържаните от тях различни конкретни каузални правоотношения, съответно на връзката им със записа на заповед, няма за последица погасяване/несъществуване на вземането по менителничния ефект, тъй като при неоснователност на релативното възражение на ответника ищецът не дължи доказване на възникване или съществуване на каузално правоотношение, по повод на което е издадена ценната книга, така както не дължи установяването му в хипотеза на липса на относително възражение от ответника. В този смисъл - Решение № 38 от 07.04.2015 г., по т.д. № 1008 от 2014 г. по описа на ВКС, I т.о., постановено по реда на чл. 290 от ГПК.

В предвид на изложеното по-горе възраженията на ответникът за нищожност на

каузалното правоотношение са несъстоятелни и съдът не намира за необходимо да ги обсъжда.

Следва да се отбележи, че направения извод в допълнителния отговор на ответника, че процесния запис на заповед бил погасен, тъй като „каузалното отношение за международна хазартна дейност от 07.11.2017г. е нищожно поради противоречие, съответно заобикаляне на закона-чл.9, ал.3 от ЗХ „е неоснователен. Визираният текст касае забрана във връзка с фактическото осъществяване на дейност по организиране на хазартна игра, в каквато насока доказателства по делото не се събраха, т.е. не се установи Б. да е приемал залози, определял коефициент за печалби или изплащал печалби, за да се приеме наличие на осъществяване на хазартна дейност, респ. подпомагане или посредничество при осъществяването и.

От анализа на допуснатите по делото гласни доказателствени средства се установява, че Б. е изразил съгласие да подпише процесния запис на заповед, изготвен лично от свидетеля, като обезпечение на задължението му да върне получените от ищеца суми в р-р на 665 000 лв.. В показанията си свидетеля установи, че ищецът му се е обадил по телефона и го помолил да изготви два записа на заповед по 300 000 лв. с издатели братята И и В Б.и. Свидетелят попитал за основанията на тези записи за заповед и ищецът му казал да намери в сейфа документ наречен „Приемо-предавателен протокол от 07.11.2017г., тъй като именно в него било инкорпорирано задължението, чието обезпечаване трябвало да стане с издадения запис на заповед. По късно ответникът и брат му дошли в кантората, срещнали се с адв. М, който бил изготвил записите на заповед, като преди подписването им от В и И.Б., последният обяснил на свидетеля, че посочената в приемо-предявителния протокол сума му била предявена от ищеца, за да я внесе в системата „скрил“ в банката, но поради някакво забавяне банката все още не била върнала сумата, като очаквал до 2-3 мес. това да стане, поради което се съгласил падежа на записите да бъде на 28.02.2019г. Т.е. по делото не се събраха доказателства както за реално съществуване на определени хазартни игри, при осъществяването на които ответникът да е посредничил по някакъв начин нито такива за реалното съществуване на посочената азиатска букмейкърска къща, в каквато насока са единствено изявленията направени от ответника.

В случая приемо-предавателния протокол е единственото изявление, с което ответникът се е задължил да върне получената от него сума, поради което не би могло да се говори за противоречие със закона, тъй като изразявайки едно недействително волеизявление, той би черпил права от своето неправомерно поведение.

От данните по делото се установи, че определението на съда, с което е указано на ищеца, че следва да предяви иска си в едномесечен срок му е връчено видно от съобщението на - 10.05.2021 година. Видно от приложена искова молба вх. №919/03.06.2021г., че Л.Л.Т. е предявил иска по чл.422, ал.1 от ГПК против И.Н.Б., т.е. предявеният установителен иск на 06.06.2021 година, е предявен в законния едномесечен срок и е допустим а по същество основателен в така предявения размер.

По въпроса за разноските по делото:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК с оглед изхода на спора, на всяка от страните се полагат

разноски.

Ищецът е представил списък на разноски по чл.80 от ГПК от които – 6000 лева/държавна такса/, и адв.възнаграждение по чл.38 от ЗА. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, ответникът следва да бъде осъден да заплати на адвокат Д.П. от АК С.З адвокатско възнаграждение за предоставяне безплатно на правна защита и съдействие на ищеца при условията на чл. 38, ал. 2 от ЗА в исковото производство. Съгласно чл. 7, ал. 7, във вр. с ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, адвокатското възнаграждение за исковото производство, предвид защитавания материален интерес – 300 000 лв. и съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, нормативно установеният минимум на дължимото адвокатско възнаграждение по предявените искове за една инстанция е 830 лв. Доколкото заявените претенции са уважени в пълен размер., то с оглед изхода на спора дължимото адвокатско възнаграждение, възлиза в размер на 1430лв..

Съобразно уважаването на иска на ищеца се полагат разноски в размер на 7430 лева. от които 1430лв.-адвокатско възнаграждение на адв.Д.П. от АК С.З и Д.Т в р-р на 6000лв.

Доколкото исковата претенция е свързана с установяване на задълженията, посочени в заповедта за изпълнение издадена в заповедното производство по ч.гр.д. № 63/2021 г., по описа на Районен съд П, вкл. и разноските за него, с оглед задължителните указания по т. 12 от ТР № 4/2013 г. от 18.06.2014 г. на ОСГТК, съдът в исковото производство следва да се произнесе с осъдителен диспозитив по това искане, включително и когато не изменя разноските по издадената заповед за изпълнение. Поради което и с оглед изхода от делото, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на ищеца направените в заповедното производство разноски в размер на 6 000 лева.

Водим от горното и на основание чл.235 и чл.236 от ГПК Пазарджишкият Окръжен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА за установено в отношенията между страните, че И. Н. Б. с ЕГН ***** от село със съдебен адрес гр.П адв.Ж.К.,**дължи** на Л. Л. Т. с ЕГН *****, с адрес , сумата в размер на **300 00 лева**, дължима по запис на заповед издаден на 10.12.2018 година, с падеж 28.02.2019 г., ведно със законната лихва върху сумата от 27.01.2021 г./датата на подаване на заявлението по реда на чл.417 от ГПК/ до окончателното и изплащане, като.

ОСЪЖДА И. Н. Б. с ЕГН ***** от , със съдебен адрес гр. адв.Н.М., **да заплати** на Л.Л. Т. с ЕГН *****, с адрес , разноски в производството по ч.гр.д.63/21г. по описа на Районен съд П в размер на 6 000 лева и разноски в настоящото производство съобразно уважаването на иска общо в р-р на 7430лв. представляващи адв.възнаграждение на адв.Д М.П. от АК гр.С.З в р-р на 1430 лева и Д.Т. в р-р на 6000лева ,платими в , с титуляр - Л. Л. Т.: IBAN .

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Апелативен съд гр.Пловдив.

Препис от решението да се връчи на страните

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____